Z głębi serca składam niezliczone dandawat pranati, pokłony, lotosowym stopom mojego mistrza duchowego Śri Śrimad Bhakti Pradżjanie Keśawie Goswamiemu Maharadży oraz mojemu śiksza-guru, Śri Śrimad Bhaktiwedancie Swamiemu Maharadży.

Mój śiksza-guru Śrila Bhaktiwedanta Swami Maharadża wymógł na mnie przyjazd do krajów Zachodu. Jedynie za sprawą jego łaski podróżuję po świecie i tylko dzięki niemu słucha mnie tak wielu ludzi. W ostatnich dniach swego życia nakazał mi zająć się swoimi uczniami oraz pozostałymi wielbicielami, ponieważ wiedział, jak bardzo staną się słabi, a także, że porzucą misję i cel, który on im wskazywał.

Tak wielu nie wierzy w dzisiejszy ISKCON, tak wielu wdaje się w spory. Dziś najbardziej niebezpieczni są ritwik, którzy uważają się za wyłącznych spadkobierców misji Śrila Bhaktiwedanty Swamiego Maharadży, lecz tak naprawdę są przeciw niemu. Prócz nich jest teraz wielu sahadżija, którzy twierdzą, że Śrila Swami Maharadża, Śrila Prabhupada Bhaktisiddhanta Saraswati Goswami Thakur oraz Śrila Bhaktiwinoda Thakur nie należą do guru-parampara. Ci sahadżija próbują ściąć drzewo bhakti.

Wielu głosi, że Śrila Swami Maharadża był zwolennikiem systemu ritwik, lecz to stwierdzenie jest z gruntu fałszywe. Śrila Swami Maharadża akceptował guru-parampara, Śri Czajtanję Mahaprabhu, Śri Nitjanandę Prabhu oraz cel życia realizowany przez Śrila Rupę Goswamiego, Śrila Krysznadasa Kawiradża Goswamiego oraz wyrażony w Gicie i Bhagawatam. Skoro Śrila Swami Maharadża przyjął te zasady, jak można twierdzić, że akceptował system ritwik? Nigdzie w Śrimad Bhagawatam, Gicie czy innych pismach świętych nie znajdziemy potwierdzenia tezy, by system ten miał cokolwiek wspólnego z guru-parampara i bhakti. Nie ma on z nimi absolutnie nic wspólnego. Stosuje się go jedynie podczas przeprowadzania ceremonii ofiar ogniowych służących spełnieniu jakichś materialnych pragnień (karma-kanda). Nie ma on żadnego związku z naszą bhakti, ze Śrimad Bhagawatam, z Gitą czy sukcesją uczniów. Śrila Rupa Goswami ani razu nie wspomina o systemie ritwik w swoich Bhakti-rasamrita-sindhu, Udżwala Nilamani czy innych dziełach. Śrila Sanatana Goswami napisał tyle książek, lecz nigdy nie zajmował się ritwik. Dlatego bądźcie ostrożni. Nie idźcie w ich ślady.

Nie naśladujcie też sahadżija. Powinniśmy wystrzegać się pragnienia stania się „gopi" i przyjmowania poglądów tej grupy. Powinniśmy raczej iść śladami Saptama Goswamich (Siedmiu Goswamich), Śrila Bhaktiwinody Thakura, Śrila Prabhupady Bhaktisiddhanty Saraswatiego Thakura oraz Śrila Bhaktiwedanty Swamiego Maharadża.

Jest tylu bhaktów, którzy podążali za przykładem waszego Prabhupady, dzięki czemu weszli w kontakt z transcendentalnym życiem. A teraz uważają, że nie był wszechwiedzący (sarwadżniana). Kim był więc? Głupcem? Ignorantem? Wiecie o tym, że w dzieciństwie Kryszna robił różne rzeczy jakby był chłopcem, który o niczym nie ma pojęcia. Wcale to jednak nie oznacza, że jest On ignorantem czy nie jest wszechwiedzący. A skoro jest wszechwiedzący, to czemu jego towarzysze nie mieliby być wszechwiedzący? Muszą tacy być. Niektórzy twierdzą, że gdyby Prabhupada wiedział, że tak wielu sannjasinów oraz innych wielbicieli upadnie, nie przyjąłby ich jako swoich uczniów i nie dałby im sanjasy, lecz ten argument jest fałszywy.

Śrila Swami Maharadża ściągnął mnie na Zachód właśnie po to, bym sprostował wszelkie

fałszywe interpretacje. Wysłał mnie, bym nauczał bhaktów, że nie mogą być słabi i nie powinni zwracać się ku babadżim sahadżija. Powinni być bardzo ostrożni. Właśnie po ty, by ochronić bhaktów przed zwodniczymi sahadżija, napisałem książkę „Prabandha Panczakam, Pięć Esejów". Przeczytajcie ją uważnie i z wiarą, a będziecie w stanie odeprzeć wszelkie argumenty wysuwane przez tych ludzi.

Demony pojawiają się od czasu do czasu i próbują wmówić innym, że Śrimad Bhagawatam i Bhagawad-gita to bzdura. Mówią: „Kryszna był bardzo pożądliwy". Uważają, że Kryszna w Mahabharacie jest lepszy i prawdziwszy niż Nanda-nandana czy Jaśoda-nandana. Skupiają się zwłaszcza na tańcu rasa, twierdząc, że to zupełny fałsz. „Śrimad Bhagawatam nie ma nic wspólnego z rzeczywistością. To mitologia, na dodatek napisana niedawno przez kogoś innego, nie Wjasę" - mówią. Tacy ludzie są jak Rawana, Kamsa, Dżarasandha i im podobni. Dlatego mój śiksza-guru, Śrila Swami Maharadża, powiedział mi: „Musisz przyjechać; inaczej bhaktowie staną się słabi i nie zgłębią prawd świadomości Kryszny". Z tej przyczyny podróżuję i nauczam w tak podeszłym wieku. Pragnę wypełnić misję Śrila Bhaktiwedanty Swamiego Maharadża, moją misję guru-warga.

Spróbujcie być silni. Czytajcie książki waszego Prabhupady, moje książki również. Moje książki dadzą wam dalszą siłę do obalenia wszelkich argumentów przeciwko Prabhupadzie. Nie okazujcie słabości.

Kobiety wielbicielki również powinny być silne, by propagować tę misję. A jednocześnie nie zaniedbywać swojego życia. Powinny być jak uczennice Śrila Swamiego Maharadża, które mimo bardzo młodego wieku, nauczały wszędzie.

Właśnie wyszedł ten magazyn, „Rays of the Harmonist". Jest bardzo dobry. Zawiera doskonałe eseje i artykuły Śrila Bhaktiwinoda Thakura, Śrila Bhaktisiddjantę Saraswatiego Goswamiego, paramapudżjapadę Śrila Sridhara Maharadża, Śrila Swamiego Maharadża, mojego Gurudewa, Śrila Bhakti Pramoda Puriego Maharadża i innych. Znajdziecie tu wiele ważnych tematów. Spróbujcie rozprowadzić ten magazyn. Proszę, by Rama-widżaja zorganizował dystrybucję. Bhaktowie powinni to przeczytać i również włączyć się w nią.

Nauczam od dawna, nie miałem czasu na pisanie. Byłem w krajach zachodnich, w Rosji, w Dżagannatha Puri, brałem udział we Wradża Mandala Parikramach i dlatego nie mogłem tłumaczyć żadnych książek. Chciałbym podarować wam najlepsze dzieła, takie jak Udżwala Nilamani, Bhakti-rasamrita-sindhu, Brahma-sanhita, Bhadżana-Rahasja Śrila Bhaktiwinody Thakura i wiele innych. Potrzebuję czasu. Śrila Swami Maharadża jeździł na Hawaje, by pisać przez wiele miesięcy dzień i noc. Może się zdarzyć, że czasem nie będę w stanie dać porannego wykładu. Jest tu jednak wielu kwalifikowanych bhaktów, którzy mogą dawać wykłady: Kryszna Bhadżana prabhu, Dhrisztadjumna prabhu, Śripad Aśrama Maharadża, Rama Śraddha prabhu, Wrindawana Wilasini i inni. Na pewno będę dawać wieczorne wykłady, czasem przyjdę rano, żeby was zainspirować, ale potrzebuję też czasu na pisanie. Powinniście ułożyć plan wykładów, a ja mogę czasem przyjść do was na parę minut. Co wieczór będę tu między 17:30 a 19:00 zaraz po kirtanie, ale dobrze byłoby, żebym mógł również poświęcić się pisaniu. Na pewno zajmę się pisaniem na Hawajach, jak Śrila Swami Maharadża, który też tam pisał.